

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ 82^η ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(9 Σεπτεμβρίου 2017)

Νομίζω ότι στον λόγο του πριν από λίγο ο κ. Αρχηγός εξέφρασε τα πραγματικά αισθήματα κάποιου που βλέπει μία τόσο μεγάλη, πυκνή και σημαντική παρουσία στα σημερινά εγκαίνια και αυτό δεν είναι τυχαίο. Δεν είναι τυχαίο γιατί σχετίζεται με τον ρόλο που καλείται να παίξει και που παίζει καθημερινά η Ελληνική Αστυνομία.

Με ιδιαίτερη χαρά άκουσα, το έχω ακούσει και άλλη φορά από τα χείλη του Αρχηγού, για τον ανθρωποκεντρικό ρόλο που πρέπει να έχει η Ελληνική Αστυνομία και νομίζω ότι αυτό είναι ένα στοίχημα, το οποίο τα τελευταία χρόνια χτίζεται και κερδίζεται καθημερινά. Είναι κάτι που πρέπει να επιβεβαιώνεται καθημερινά. Δεν είναι από αυτά που τα κατακτούμε μια φορά, είναι κάτι το οποίο πρέπει να χαρακτηρίζει την συμπεριφορά όλων, σε όλες τις βαθμίδες, από την ηγεσία μέχρι «τον τελευταίο», διότι και οι τελευταίοι έσονται πρώτοι, όπως θα λέγανε οι σεβαστοί πατέρες μας και μας έχει μάθει η εκκλησία.

Νομίζω, πως αν θα μπορούσε κάποιος να χωρίσει σχηματικά την αποστολή, τον ρόλο της Ελληνικής Αστυνομίας, θα μπορούσε να μιλήσει για δυο ψυχές, για δυο πλευρές, για δυο τομείς. Ο ένας είναι αυτός που προσδιορίζεται αυστηρά από τους νόμους, από τους κανόνες, την προσπάθεια της πάταξης του εγκλήματος, την εξασφάλιση του αισθήματος της ασφάλειας.

Όλο αυτό που υπηρετείτε μέσα από τον αναγκαίο συγχρονισμό σε μέσα και από την εκπαίδευση των ανθρώπων. Και υπογραμμίζω την εκπαίδευση, διότι η εκπαίδευση δεν έχει να κάνει μόνο με τεχνικές για να υπηρετήσετε στενά το ρόλο σου, η εκπαίδευση έχει να κάνει και με μια ανθρωποκεντρική γνώση και προσέγγιση στα προβλήματα της κοινωνίας. Μπορούμε να είμαστε καλοί σε αυτό που κάνουμε όχι μόνο όταν έχουμε συγκεκριμένες τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις στενά για το αντικείμενο μας, αλλά εάν μπορούμε να υπερβαίνουμε αυτά τα χαρακτηριστικά και να μπαίνουμε και στην πλευρά του άλλου.

Έτσι υπηρετούμε αυτό που ονομάζουμε ανθρωποκεντρισμό. Αυτό πρέπει να χαρακτηρίζει την εκπαίδευση των ανθρώπων της ΕΛ.ΑΣ. Γνωρίζουμε βέβαια ότι την ίδια στιγμή μας λείπουν πολλά. Θα χαλούσαμε αυτή την όμορφη ατμόσφαιρα εάν αναφερόμασταν σε πραγματικές ελλείψεις σε μέσα και σε ανταλλακτικά. Πόσες φορές δεν τα έχουμε δει αυτά, αλλά είναι το αποτύπωμα δυστυχώς αυτών των πολιτικών των τελευταίων δεκαετιών, που κάποια στιγμή όμως πρέπει να κάνεις τον λογαριασμό. Όταν απομακρυνθείς από το ταμείο, λέει, δεν αναγνωρίζεται καμία ευθύνη.

Δεν ισχύει αυτό για την περίπτωση της χώρας μας, η οποία είναι καταδικασμένη, εντός εισαγωγικών, να ζει τα τελευταία χρόνια μέσα σε σκληρές συνθήκες δημοσιονομικής λιτότητας. Νομίζω, ότι έχουμε κατορθώσει όμως και σταματήσαμε τον κατήφορο, έχει σταθεροποιηθεί η κατάσταση και είναι ορατά τα σημάδια της ανάκαμψης, της οικονομικής ανάκαμψης, που θα μας επιτρέψει με περισσότερο θάρρος, με περισσότερη εμπιστοσύνη στις δυνάμεις αυτού του λαού, αυτού του τόπου, να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τους σημερινούς πολίτες και για τους αυριανούς πολίτες.

Υπάρχει όμως και αυτό που σας έλεγα πριν, η άλλη πλευρά η οποία θα πρέπει να χαρακτηρίζει τη λειτουργία αυτή του Σώματος, που ξεφεύγει, ίσως, από τον στενό ρόλο που καλείται να παίξει, στον οποίο αναφερθήκαμε πριν. Είναι αυτή, η οποία πρέπει συνεχώς να καλλιεργεί και να επιβεβαιώνει έναν πιο φιλικό ρόλο απέναντι στον πολίτη.

Οι σχέσεις της Αστυνομίας, όπως και των άλλων δημόσιων Υπηρεσιών μέσα στην κοινωνία είναι αμφίδρομες. Οι πολίτες πληρώνουν για να στηρίζουν αυτό το Σώμα και οφείλει αυτό το Σώμα να ανταποδίδει με το παραπάνω, με τον καλύτερο τρόπο αυτό που παίρνει από τους πολίτες. Οφείλει, νομίζω, ο σύγχρονος αστυνομικός να είναι με την παρουσία του εκείνος ο οποίος θα εγγυάται την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας, ο οποίος θα εξασφαλίζει με την παρουσία του την κατοχύρωση και την υπεράσπιση των κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ίσως αυτό, σε άλλες εποχές να φαινόταν αντιφατικό. Νομίζω αυτές οι εποχές έχουν κλείσει οριστικά. Βαδίζουμε σε μια νέα φάση. Μια νέα φάση που θέλει νέες ιδέες, νέους μηχανισμούς, νέα πρόσωπα.

Αυτό έχει ξεκινήσει τα τελευταία χρόνια και νομίζω πως μπορούμε να το πετύχουμε μέσα από την ενότητα των δυνάμεων μας και μέσα από την υιοθέτηση μιας αντίληψης η οποία θα χαρακτηρίζεται από ανιδιοτέλεια και αυταπάρνηση.

Ό,τι και αν κάνει ο καθένας. Κανείς δεν πρέπει να είναι Υπουργός για την καρέκλα, πρέπει να είναι Υπουργός για το λαό. Κανείς δεν πρέπει να είναι αστυνομικός μόνο για τον μισθό του, πρέπει να αισθάνεται ότι υπηρετεί την κοινωνία. Αν ο καθένας το υιοθετήσει αυτό, στο μέτρο του δυνατού, στο επίπεδο των ευθυνών του, νομίζω ότι είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι το επόμενο διάστημα θα είναι καλύτερο για όλους μας. Σας ευχαριστώ πολύ.